

چگونه سخنرانی کنیم؟

عبدالرئیس موکبی

شعری را که با محتوای سخن شما ارتباط و تنساب دارد، در آغاز سخنرانی خود بخوانید. مثلاً اگر موضوع و محتوای سختان درباره «دعا» است، می‌توانید این آیه را بخوانید: «وقالَ رَبُّكُمْ أَذْعُونِي أَسْتَحْبَ لَكُمْ... پروردگار تان گفت: شما بخوانید مرا، من هم احبابت می‌کنم شما را».

۶۱ ▶ شایسته است که در آغاز سخنرانی تان، موضوع و طرح و چارچوب بحث و سخن خود را برای شنوندگان بیان کنید. مثلاً چنین بگویید: «بحث امروز ما درباره اخلاص است که عنوانهای آن عبارتند از: تعریف اخلاص، ارزش و اهمیت

نکات آغاز سخنرانی

۵۹ ▶ سخنرانی خود را با نام و حمد خدا و درود و سلام بر پیامبر محبوب خدا ﷺ و خاندان او و بویژه امام زمان علیه السلام و نفرین بر دشمنان آنان آغاز کنید. مثلاً چنین بگویید: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، ثُمَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَرَبِّنَا أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ سَيِّدِمَا بَقِيَّةِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَاءِنَّهُمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْأَشَانَ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ».

۶۰ ▶ می‌توانید پس از یادکرد نام و ستایش خدا و درود بر پیامبر ﷺ و خاندان او علیه السلام، آیه و یا حدیث و یا

گرفتن امام حسن و امام حسین علیهم السلام را، در حضور پیر مردی که اشتباه وضو می‌گرفت، بیان کنید.

۶۵ ▶ گاهی می‌توانید سخنرانی خود را با طرح یک سؤال آغاز نمایید تا هم توجه شنوندگان را به سخنان خود جلب کنید و هم آنان را در سخنرانی تان شریک سازید. مثلاً چنانچه موضوع سخنرانی شما درباره «توبه» است، می‌توانید در آغاز آن، این سؤال را مطرح نمایید: «توبه و شرایط آن چیست و آیا توبه در آخر عمر پذیرفته می‌شود یا نه؟»

۶۶ ▶ در ابتدای سخنرانی خود، ارزش و اهمیت موضوع سخنرانی تان را برای شنوندگان خویش بیان کنید تا به آن علاقه‌مند شوند و به سخنان شما تا پایان سخنرانی تان گوش فرا دهند. به طور مثال، چنانچه موضوع سخنرانی شما درباره «تقوی» است، در آغاز سخنرانی خود، به ارزش و اهمیت «تقوی» از نظر قرآن، از نظر معصومان علیهم السلام، از دیدگاه حضرت امام خمینی علیه السلام و مقام معظم رهبری - مذکوله العالی - و علماء و دانشمندان پردازید.

۶۷ ▶ سعی کنید در همان آغاز، بر مجلس سخنرانی تان مسلط شوید. گاه با

اخلاص، آثار و فواید اخلاص، اقسام اخلاص، مراحل اخلاص، ویژگیهای مخلصان و...».

۶۲ ▶ گاهی با خواندن یک یا چند بیت زیبای شعر در آغاز سخنرانی تان، می‌توانید جذابیت خاصی به سخنرانی خود بدهید. مثلاً اگر در مجلسی برای «جانبازان» و «خانواده»‌های آنان سخن می‌گویید، می‌توانید زبان حال آنان را این گونه بازگو کنید: «اگر داغ دل بود ما دیده‌ایم

اگر خون دل بود ما خوردۀ ایم
اگر دل دلیل است آوردۀ ایم
اگر داغ شرط است مادردۀ ایم
۶۳ ▶ برای آغاز سخنرانی خود، عبارات و جملات مناسب و زیبایی انتخاب کنید. مثلاً چنانچه موضوع سخنرانی شما درباره «شهادت» است، می‌توانید این جمله را بگویید: «خون جامه را ناپاک، اما جامعه را پاک می‌کند».

۶۴ ▶ گاهی بیان یک داستان جالب و زیبا در آغاز سخنرانی، بسیار مؤثر خواهد بود و جلب توجه خواهد نمود. به طور نمونه، چنانچه موضوع سخنرانی شما «استفاده از روش غیر مستقیم در تعلیم و تربیت» است، می‌توانید داستان وضو

سخنرانی تان علاقه‌مند شوند و موضع‌گیری منفی نکنند. مثلاً اگر برای کسانی سخن می‌گویید که «ولایت فقیه» را قبول دارند، اما درباره «حدود و اختیارات ولیت فقیه» سوالات و شباهاتی دارند، شما در آغاز سخنان خود، از «ارزش و اهمیت ولایت فقیه» و سپس از «آثار و فواید ولایت فقیه» و آن‌گاه از «شرایط ولیت فقیه» و در پایان سخنانتان، از «حدود و اختیارات ولیت فقیه» سخن بگویید.

نکات هنگام سخنرانی

۷۲ ■ در جایی بایستید یا بنشینید که شوندگان، شما را ببینند و صدایتان را بشنوند تا با استفاده از روش سمعی - بصری، بر شوندگان خویش تأثیر بگذارید. مثلاً مواظب باشید پشت تابلو یا نوشه و یادسته گلی که روی میز و تریبون سخنرانی تان گذاشته‌اند، قرار نگیرید و پنهان نشوید.

۷۳ ■ در صورت امکان، میکروفون را به دست نگیرید و آن را در جای مناسبی ثابت نگه دارید تا با آسودگی خاطر، سخنرانی کنید.

۷۴ ■ مواظب باشید که با جیبهای برآمده و یا پُر از کاغذهای یادداشت، سخنرانی نکنید. این امر ممکن است که یا

خواستن یک یا چند صلوٽ از جمعیت شوندگان، می‌توانید این کار را انجام دهید.

۶۸ ■ گاهی در آغاز برشی از سخنرانیها خوشامدگویی به شوندگان لازم است. به طور نمونه، می‌توانید چنین بگویید: «به همه حضاری که به این مجلس تشریف آورده‌اند، عرض سلام و خوشامدگویی دارم. امیدوارم ثوابی از این مجلس، در پرونده اعمال ما و شما ثبت و ضبط شود».

۶۹ ■ باید در کیفیت و کمیت مقدمه سخنرانی خود دقت نمایید. مثلاً کمیت مقدمه سخنرانی تان نباید آن قدر طولانی شود که فرصت چندانی برای بیان اصل سخنرانی تان باقی نماند.

۷۰ ■ همه قوای خود را در مقدمه سخنرانی تان به کار نبرید، بلکه برای بقیه سخنرانی خود نیز ذخیره نگاه دارید. از این‌رو، در مقدمه سخنرانی خویش باید از حدت و حرارت به خرج دادن خودداری کنید تا برای ادامه سخنرانی تان، با خستگی روبه رو نشود و حنجره شما توانایی سخن گفتن را نیز داشته باشد.

۷۱ ■ در آغاز سخنرانی، از مطالبی که مورد قبول و توافق میان شما و شوندگان‌تان است، استفاده کنید تا آنان، در همان آغاز، نسبت به شما و محتوای

که پس از سخنرانی، پاسخ سؤالش را خواهید داد.

۷۹ ▪ اگر هنگام سخنرانی، مطلب بعدی خود را فراموش کردید، مطلب قبلی آن را تکرار کنید و برای شنوندگانتان شرح دهید و ضمن این کار، به جستجوی مطلب بعدی در ذهن خود پردازید تا آن را به یاد آورید. این امر در خواندن مصraigها و یا بیتهای بعدی یک شعر، فراوان پیش می‌آید.

۸۰ ▪ اگر در محل سخنرانی شما یا بیرون از آن، اتفاقی افتاد، آن را به گونه‌ای با سخنرانی تان ارتباط دهید یا در حل آن بکوشید و یا حواس شنوندگان را به سوی سخنان خود جلب کنید. مثلاً چنانچه صدای رعد و برق، توجه شنوندگان را به سوی خود جلب کردد، مواظب باشید که اختیار مدیریت مجلس را از دست ندهید و در صورت لزوم، احترام لازم را به ایشان بگذارید. مثلاً می‌توانید از شنوندگان خود بخواهید که یک صلوات بفرستند.

۸۱ ▪ جز در موارد ضرورت، سعی کنید از کلمه «من» کمتر استفاده نمایید و به جای آن، کلمه «ما» را به کار گیرید تا بر تکری و خود بزرگ بینی شما حمل نشود و سخناتان را کم تأثیر و یا بی تأثیر نکند. به طور نمونه، به جای اینکه بگویید: «من با

توجه شنوندگان را به سوی خود جلب نماید و یا مورد تمسخر ذهنی آنان شود.

۷۵ ▪ می‌توانید یادداشت‌های سخنرانی تان را همراه خود داشته باشید، ولی آنها را به گونه‌ای کنار میز یا تریبون سخنرانی خود بگذارید که در معرض دید مخاطبان تان قرار نگیرند.

۷۶ ▪ اگر یکی از شخصیتها یا بزرگان، به مجلس سخنرانی شما وارد شدند و توجه شنوندگان را به سوی خود جلب کردند، مواظب باشید که اختیار مدیریت مجلس را از دست ندهید و در صورت لزوم، احترام لازم را به ایشان بگذارید. مثلاً می‌توانید از شنوندگان خود بخواهید که یک صلوات بفرستند.

۷۷ ▪ اگر در بین سخنرانی تان نوشته‌ای به دست شما دادند، سعی کنید بدون مکث و وقفه در سخن گفتن، آن را برای خود بخوانید و چنانچه باید درباره آن سخنی بگویید و یا توضیحی بدهید، در همان هنگام و یا در فرستی که مناسبتر است، این کار را انجام دهید.

۷۸ ▪ چنانچه شخصی در میان سخنرانی، از شما سؤالی کرد، در صورت امکان و ضرورت و با در اختیار گرفتن مدیریت جلسه، آن سؤال را پاسخ دهید و در غیر این صورت، به آن شخص بگویید

- ✓ لطایف و ظرایف؛
- ✓ آمار و اخبار.

﴿٨٤﴾ دقت کنید آیات، روایات، اصول عقلی، قوانین علمی، اشعار، داستانها و مانند آن را که در سخنرانی تان مورد استفاده قرار می‌دهید، با موضوع و محتوای سخنرانی شما موافقت داشته و متناسب باشند.

﴿٨٥﴾ مواظب باشید اشعاری را که در سخنرانی تان می‌خوانید، از نظر محتوا، چیزش، وزن، قافیه، تلفظ، سراینده و مانند آن صحیح باشند. مثلًاً شعر:

«دل من در پی یک واژه بی خاتمه بود
اولین واژه که آمد به نظر، فاطمه بود»
گرچه زیباست، صحیح نیست؛ زیرا «وازگان بی خاتمه» ای وجود ندارد تا نخستین آنها حضرت فاطمه علیها السلام باشند. یا

شعریات فتحی
«چون که با کودک سروکارت فتاد
پس زبان کودکی باید گشاد»
از «سعدی» نیست، بلکه از «مولوی» و چیزش آن بدین صورت است:
(چون که با کودک سروکارم فتاد
هم زبان کودکان باید گشاد)
یا شعر

«رُحْش لعل باد و دلش شاد باد
همیشه جهان را جهاندار باد»

فساد اخلاقی در این منطقه مبارزه خواهم کرد»، بگویید: «ما با فساد اخلاقی در این منطقه مبارزه خواهیم کرد.»

﴿٨٢﴾ گاهی نگاه کردن به ساعت از سوی شنوندگان و جا به جا شدن آنان در جای خود و بستن دفتر و کتابهایشان با صدای بلند، نشان دهنده خستگی آنان است. پس، یا با ایجاد تنوع در سخنرانان، خستگی شان را بر طرف نمایید و یا اصلاً بهتر است به سخنان خود ادامه ندهید و سخنرانی تان را به پایان ببرید.

مواد سخنرانی

﴿٨٣﴾ برای سخنرانی خود، مواد و مصالح لازم را تهیه و پی‌ریزی کنید تا سخن شما از استحکام بیشتری برخوردار گردد. مواد مورد استفاده در سخنرانی می‌تواند از این مواد باشد:

- ✓ آیات؛
- ✓ روایات؛
- ✓ اصول منطقی و قواعد عقلی؛
- ✓ قوانین علمی و تجربی؛
- ✓ خاطرات و داستانها؛
- ✓ اشعار؛
- ✓ تمثیلات؛
- ✓ ضرب المثلها؛
- ✓ سخنان بزرگان دین و دانش؛

جالب، تازه، نکته دار و انگیزه برانگیز باشند، به گونه‌ای که شنونده همواره در پی آن باشد تا دنباله داستان را بشنود و فرجام آن را بداند.

▪ ۸۹ داستانهای را که در سخنرانی نقل می‌کنید، گاهی از سه مرحله و قسمت «مقدمه»، «اوج» و «فروود» تشکیل می‌شود. توجه به این نکته و رعایت آن در سخنرانی شایسته است.

▪ ۹۰ اگر آمار و اخباری را در سخنرانی خود مطرح می‌کنید، توجه داشته باشید که صحیح و دقیق و معتبر باشند. و چنانچه از لطیفه‌ها و مطایه‌هایی در سخنان خویش استفاده می‌نمایید، مواضع باشید که رکیک و سخیف و مستهجن نباشدند.

▪ ۹۱ از ضرب المثلهای استفاده نمایید که اغلب مخاطبانتان با معنا و کاربرد آن آشنا باشند. مثلاً می‌خواهید بگویید که مقصود و مراد ما در کنارمان است و ما ز آن بی‌خبریم، بگویید: «آب در کوزه و ما تشننه‌لیان می‌گردیم»، تا اغلب و یا همه شنوندگان شما از این ضرب المثلی که به کار گرفته‌اید، مقصود و مراد شما را دریابند.

از نظر قافیه، صحیح نیست؛ زیرا پس از نادیده گرفتن «ردیف» شعر که کلمه «باد» است، دو کلمه «شاد» و «جهاندار» هم قافیه نیستند. یا اگر دو کلمه «صاحب خبر» در شعر زیرین را به صورت «صاحب خبر» تلفظ کنید، شعر از نظر وزن با اشکال رو به رو خواهد شد: «ای بی خبر بکوش که صاحب خبر شوی تا راهرو نباشی کی راهبر شوی؟».

▪ ۸۶ داستانهای مطرح شده در سخنرانی باید از نظر محتوا، درست و از نظر مدرک و مأخذ، معتبر باشند. به طور نمونه، داستان «جزیره حضراء: محل زندگانی امام زمان علیهم السلام» به آن گونه‌ای که در برخی از کتابها نقل شده، طبق نظرشماری از بزرگان و محققان، هم از نظر محتوا مخدوش است و هم از نظر مأخذ نامعتبر است.

▪ ۸۷ بکوشید داستانی را که در سخنرانی تان نقل می‌کنید، آن قدر طولانی نباشد تا قسمت عمده سخنانتان را دربر گیرد؛ بلکه داستان نقل شده را به صورت مختصر و مفید و به دور از خشو و زوائد نقل نمایید.

▪ ۸۸ از داستانهایی استفاده کنید که